

gerffabet paa ubestemt Tid, for at bruge samme Fremgangsmaade i en anden Kjøbstad, dog uden i disse Kjøbstæder at tage fast Bopæl eller yde Kommuneafgifter, hvorhos de gjentage samme Fremgangsmaade i de følgende Aar ved atter for en kort Tid at optage deres Borgerkab (hvilket ikke medfører nogen Udgift) til Allempe og Tab for de af deres Medborgere, der ere bosiddende og skatteydende i Kjøbstæderne. At tilføie fornævnte Paragraf en Bestemmelse om, at Vedkommende blot skulle være bosiddende, vil neppe hemme det omhandlede Misbrug, da Enhver, der paa kortere eller længere Tid forskaffer sig en Baaning, kan paastaa at være bosiddende, og Udvalgets Flertal formener derfor, at den Ret, Forslagets § 7 tillægger enhver Gaandværker, Fabrikant og Handlende, bør gjøres afhængig af, at han i vedkommende Kjøbstad har drevet Næring mindst i 1 Aar.

I Overensstemmelse hermed har Flertallet stillet et Ændringsforslag under Nr. 1.

Slutningsbestemmelsen i Næringslovens § 40, der er optagen i § 7, har foranlediget, at strandede Varer, selv efter at den ved denne Bestemmelse givne Afgang til Auktion er benyttet ved første Salg, føres omkring, for paany ved Auktion at sælges som strandede Varer af Personer, der ellers ikke ere handelsberettigede. Til Forebyggelse af dette Misbrug skal Udvalgets Flertal foreslaa, at Ordene „ved første Afhændelse“ indskydes i Paragrafens næstsidste Linie efter „handelsberettiget“. Ændringsforslag Nr. 2.

Med Hensyn til Lovforslagets § 10 skal Flertallet foreslaa et Par Ændringer, i Følge hvilke Paragrafens sidste Stykke bliver det første og Paragrafens første Stykke det sidste, med en Tilføjning, der gaar ud paa, at de Næringsbrugere, hvem Straf for nogen af de ommeldte Lovovertrædelser maatte overgaa, skulle have deres Næringsadkomst forbrudt.

Flertallet maa nemlig, idet det fuldstændig tiltræder Lovforslagets Bestemmelse om, under hvilke særegne Omstændigheder Afgang til de i denne Paragraf omhandlede Næringsbrug ikke kan meddeles, finde, at ligefrem Konsekvensen fører med sig, at den, der alt uover en saadan Næring, fortaber sin Ret til at fortsætte den, naar han begaar nogen Handling, der paafører ham en af de i nævnte Paragraf betegnede Straffe. Ændringsforslag Nr. 3.

Af forskellige Udvalget tilhændekomne Ændragerender skulle vi nærmere omtale Følgende:

Bestyrelsen for Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn andrager i en Forestilling til Rigsdagen paa, at tvende Reskripter af 14de Februar 1741, hvorved det tillades Indvaanerne i Hammerum, Bølling, Ulvborg og Lysgaard Herreder at sælge og afhænde de af dem med egne Hænder forarbejdede uldne og linde Varer til hvem de selv lyst, og hvor de Samme bekvemmeligt og

bedst til deres Lærv og Nytte kunne sætte og forhandle, maa blive ophævede, saa at denne specielle Ret for de nævnte Indvaanere bortfalder. Dette Ændragende begrundes paa, at den Tilladelse, fornævnte Reskripter give Indvaanerne i ovennævnte Herreder til at sælge deres Husflidsprodukter, i høi Grad misbruges, idet Antallet af de Personer, der med Pas fra vedkommende Politiværgigheder løbe omkring, falkholdende Manufakturvarer ved Dørene saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, er i stadigt Tiltagende, saa at de antages at kunne anlæes til over 1000, som saaledes ikke indskrænke sig til den Handel, hvortil de formene sig berettigede ved fornævnte Reskripter, men under Beskyttelse af disse overtrede Næringslovens Bestemmelser og foruden Husflidsprodukter falkholde Varer, forfærdigede af Gaandværkere og Fabrikanter, uden at det dog er muligt at skjelne mellem Varer, der hidrøre fra Husflid og fra Bøvere og Fabrikker.

Sammenligner man foranførte Reskripter med Næringslovens Bestemmelser i § 37 om Opkjøb og Forhandling af Landmandens Produkter, sammenholdt med Bestemmelserne i § 42 om Omløben med Varer samt Falbydelse paa offentlige Steder og i Husene, vil det ses, at saavel Landboere som Kjøbstadbeboere ere berettigede til at opkjøbe Landvæsenprodukter og Landmandens Husflidsprodukter og at afhænde de saaledes opkjøbte og deslige selv tilvirkede Varer til Beboere paa Landet og i Kjøbstæderne, og fornævnte Reskripter skjønnes saaledes ikke at give Indvaanerne i fornævnte Herreder andre eller større Rettigheder, end Næringsloven i de ovenciterede Paragrafer giver samtlige Landets Indvaanere under Sagtagelse af Bestemmelsen i Forordningen af 23de April 1845 § 4, hvilket ogsaa ses at være antaget af Indenrigsministeren i en Skrivelse til Amtmanden over Kjøbenhavns Amt af 5te December f. M. (Ministerialtidende for 1872, A. Nr. 315).

Hvorvidt der for at forebygge, at Varer, der ikke ere Husflidsprodukter, men forfærdigede af Gaandværkere og Fabrikanter i Kjøbstæderne og paa Landet, ombæres og falkholdes fra Dør til Dør, maatte være Anledning til at træffe særegne Forholdsregler, skal Udvalget blot henstille.

Med forestaaende Ændragende samstemmer Ændragerender fra Bestyrelserne for Handelsforeningen i Kolding og fra Foreningen af Gaandværkere og Industridrivende samfundets og endvidere fra Handelsforeningen i Horsens, hvorhos de tvende førstnævnte Bestyrelser fremhæve de Ulemper, der have været Følgen af Bestemmelserne i Næringslovens § 40 om Berettigelse til at holde Auktioner i Kjøbstæderne, samt til at sælge strandede eller havareerede Varer i Stort og Smaat, selv om Cieren ikke er handelsberettiget. Hertil er af Udvalget taget behørigt Hensyn ved de til Lovforslagets § 7 stillede Ændringsforslag.

Fra Bestyrelsen for Fællesforeningen for Dan-